

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség Kossuth Lajos-utca 4. szám alatt van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 3—5.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Világbéke.

— Hock János orsz. képviselőtől. —

Mindenki, aki új eszmét hirdet, szükségképpen összeütközésbe jön korának gondolkodásával. Azonban, bárminő kicsinyléssel és lenézéssel tekint is a világ egy-egy új gondolatára, azt az embert, a kinek a lelkében él az igazság gyökere, ez a guny sem tántoríthatja el hivatása útjáról. A gondolatjáért kész milliókkal szembeszállani, mert inkább meghal, semhogy megtagadja az igazságot, az eszmét, amelyet neki kellett világra szülnie. Ez az igazság élteti őt s hogy ha kinpadra feszítik is érte, ott is, akkor is arra törekszik, hogy azt kinyilatkoztassa. Daczos fejét merészen fogja az égre vetni s a történelem példája szerint dobbant a lábával: Mégis mozog!

Az emberi nagyság mértéke az, hogy a nagy lélek nem törődik a pillanatnyi sikerekkel, hanem a jövőbe néz. A jövőért dolgozik minden nagy ember. A méhek hivatását végzi. A mézet, amelyért őt megfojtják, átadja az emberiségnek.

A haladás egy lépést sem tudott volna tenni a földön, hogy ha az emberiség szembe nem szállt volna a tömeg kicsinylésével. A kultura történelmének legnagyobb aerája az, amely új civilizáció alapjait rakta le, mikor a régi pogányság elvét feldöntötte és a keresztény eszmék nagyságát belehozta a ókori barbarizmusba. Terjesztőiket kigunyolták, ki-nevették, mint a béke hirdetők napjainkban. Vajjon azt a tizenkét szegény halászt, aki otthagya hajlékát, mert szívük egy eszmétől áttüzesedett, nem oly rajongó bolondoknak hirdették, mint ma az örök béke apostolait, akik nincsenek is új erkölcsi eszméktől áthatva, mert alapjában nem hirdetnek mást, mint a mit az a tizenkét halász hirdetett? Pál apostól is említi, hogy őket bolondoknak tartják. De hozzá teszi: „Mi tudjuk, hogy a mit hirdetünk, — igazság és az igazságban van az Isten ereje. Ilyen ereje van az igaz gondolatnak s én ilyennek tartom a

világbéke eszméjét is. De bármily kedvezők és csodálatosak is e téren a legutóbbi évtized eredményei, azért tudjuk, hogy ezek csak elvek és nagyon soká lesznek megvalósítva az életben. De tudjuk azt is, hogy meg kell valósulniok, mert bennük a haladás isteni törvénye nyilatkozik meg. A haladás pedig oly törvény, amely minden évben előre viszi az emberi fejlődést, s amelynek előretörekvését megakadályozni emberi erő nem tudja.

Ne higgyék tehát a kételkedők, hogy az a gondolat, amelyet úgy nevezünk: világbéke, csak a legujabb kor bogara, hogy néhány beteges idealista rajongása. Oh nem! Az örök béke gondolata egykoru az emberi civilizációval, sőt ezt a gondolatot hagyja örökségül a görög műveltség a barbár népekre. A béke gondolata tulajdonképpen ott kezdődik, mikor az emberiség megérett arra, hogy külön választotta az anyag jogait, az erőszakot és az erkölcsi rendet.

Tudjuk a görög történelemből, hogy templomokat emeltek a béke papjainak. A rómaiak szintén. És a műveltség terjedése, fokozatos haladása egymásután fogja kiirtani az emberiségből az állati szenvedélyeket s a vele járó bestialitást.

Az örök béke eszméje olyan, mint a lóbusz-virág, amelyből a vízőzön után új teremés sarjadosott. Nem elég ezt az eszmét hirdetni. Törvénynyé kell tennünk, hogy szeretet, béke, testvériség uralkodjék a földön. A békének nemesak gyümölcse a boldogság, de összhangot is terem a lélekben. Nagyon szerencsétlen az, aki a boldogságot külső viszonyokban keresi. Belülről kell annak jönnie. S a kiből ez a harmonia nincs meg, azt semmiféle más viszonylat a földön boldoggá nem teheti. Az embereknek pedig épp oly joguk van a boldogsághoz, mint az igazsághoz. Igazság és boldogság. E kettő végcélja minden emberi haladásnak. Ez az a két hatalmas sasszárny, amelyek együtt emelnek a magasba s a melyek ha megtörnek, a királyi madár is a sárba és porba hull.

Igazság és bologság. Ezekhez szükséges a lelki béke a családban és a társadalomban.

Amde vallás nélkül eszméket a tömegbe vinni nagyon nehéz. Már pedig nagy baj, hogy a mai korszakban az eszménység lenézésével és hanyatlásával a társadalomban a vallásosság is megingott. Pedig vallás és tudomány sohasem ellenkeztek egymással. Ellenkezőleg. A tudomány elvezet bennünket a végtelenség küszöbéig. Itt a vezetést átveszi tőle a hit és a kifáradt léleknek megmutatja az Istent és a mennyországot.

Hányan vagyunk, akik sokszor odaadtuk volna minden kincsünket, minden tudásunkat egy csepp reménységért, egy kis vigasztalásért. Ezt nem tudja nekünk megadni más, mint a hit, amely felmutat a csillagok felé, s azt mondja: Sursum corda! Emeld fel a szivedet! Légy te is a szeretet és igazság krisztusi apostola, mert a ki ily uton halad, elérkezik a békéhez.

HIREK.

— Gróf Bethlen Pál felmentése. Vármegyénk főispánját gróf Bethlen Pált, viselt főispáni állása alól e héten felmentette a király s ez alkalomból hű és buzgó szolgálatai elismerésül Szent-István rendje kiseresztjét adományozta neki.

Gróf Bethlen a szabadelvű párti kormány lemondása óta több esetben megsürgette lemondását, melyet a kormány ajánlatára a felség csak most fogadott el.

Vármegyénk közönsége sajnálattal vesz búcsut gróf Bethlentől, kinek vezetése alatt vármegyénk fejlődésének új, boldogabb korszakát reméltük.

A párharczok szenvedélyei közben ha voltak is politikai ellenfelei e megyében, de mindenki meghajolt nemes egyénisége és humanus gondolkodása, s a közbőre irányult önzetlen tevékenysége előtt. Megyei viszonyainknak, mint köztünk élő földesúr, teljes ismerője lévén, csak egy kis nyugodtság

TÁRCZA.

Japán népelet.*

— Irta: Barátosi Balogh Benedek. —

Nincs a világnak több oly nemzete, amely annyira imádná a természetet, mint a japán. Egy cseresznye, vagy szilvavirágokkal borított hegyoldal látásáért, vagy egy őszi hervadásban levő jávor-erdőért képesek fél országot keresztül utazni. Százszor láttam, hogy megállott egy egész csapat ember egy vízi liliom, vagy őszi rózsza előtt s óraszám elbeszélgettek róla, folyton újabb szépségeket találva és mutogatva rajta.

A természet szeretetének egyik következtése a virágkultusz és a kertészet is. Az asztallap nagyságú kertek az arasznyi nagyságú fákkal, jellemzők a japán kertészetre, mely mindenben az aprót, a kicsinyt keresi. A Simudagava folyó balpartján, Honjó kertületben a Sapporó sörgyár kertje, nemrég még egyik híres ximiónak tókói kastélya állott e helyen. A kertek eredeti szépségében hagyta meg a sörgyár, csak éppen egyik sarkába egy nagy sörgyárat építtetett. A kertbe belépti díjjal lehet bemenoi, a miért aztán megsétálhatjuk magunkat a kertben s ráadásul egy pohár sört és egy kétöklömnyi japán narancsot is kapunk. A sör kitűnő, a narancs rossz, keserű. Annál elragadóbb a kert, a mi fogalmainktól egészen eltérő alaku szépségével.

Tudva, mennyire szereti a japánság a virágokat, azt várnók, hogy kertjeik a legszebb virág-

* Az a derék tanító, a ki tudományozomjától vezetve, oly sok viszontagság között beutazta és meglakta Japánt és sok kincset hozott haza a tudomány világából, engedte át ezt a cikket.

pompát tártak elének. Nem úgy van A japán kertben rendesen nincs virág. Nem tudom, a nemzeti lélek naivsága-e az oka, vagy az, hogy vulkanikus eredetű hazájának szagatott bérezeit látta maga körül; a japán kert mindig a természetnek kicsinyített utánzata.

Kinek ne lett volna közülünk gyerekkorában alkalma, hogy homokkal, földdel játszdójék, abból apró várakat, hegyeket, barlangokat építsen, vagy tán még tovább menve, kis patakot, kutat, falut, hidakat, letépett falomboktól körülvett erdőt, tavat építsen, melybe kis edényével egyre hordotta a földbe szírvárgó vizet.

A tökéletesség magas fokán álló ilyen gyerekjáték a japán kert is. Közepét rendesen aranyhalaktól hemzsegő apró tavacska foglalja el, zegzugos öblöcskék és félszigetekkel a partján. Egynehány igazán tenyérnyi sziget között esetleg egy nagyobbacska, melyre fantasztikus hidaeszkák vezetnek, sokszor két-három oldalról is. A nagyobb szigeten legtöbbször kis lugas áll, míg az apróbbakon kőlámpák. A tó környéke emelkedő hegyvidéket utánoz, meredek sziklafalakkal, mély szakadékkal, melyek között egy-egy arasznyi erecske képez látszólag óriás méretű vizeseket és zuhatagokat. Majd szelid völgyrészlet következik, közepén kanyargó patakocskák araszos vize hajtja az apró vizimalmot, az üdezőld rétek és szántóföldek között, melyeknek terjedelme alig nagyobb, mint egy jókora ebédlő-asztal. És az egész tájat elborítják apró cseresznye, szilva, fenyő és másféle fák, melyek rendesen oly nagyságuk, hogy teljesen összhangban állanak a miniatűr-hegyvidéket mimelő kerttel. Néha virágot is találunk a kertben. A tóban egy-egy lóbusz, a part mellett pár vízi liliom, a lugasok oldalán meg felfutó kék és sárga akác ékesítik a színpompát. A kis kerten arasznyi gyalogutak vezetnek keresztül-kasul, hegyen föl, völgyen le, egy-két lépés az egész. Neha a félelmes

hegyszakadék fölött egy keskeny kőlap képez merész hidat, melyen átmenve, ha el is szédülnek, nem esnénk egy méternyinél mélyebbre, mert ekkora az egész borzalmas hegyszakadék.

Az egésznek elrendezése, minden kis részletnek a kidolgozása a legnagyobb gonddal történik s az utolsó kis kavics, sőt az utolsó fűszál is hosszas megfontolás után van elhelyezve.

Sokszor még ekkora terület sem áll a japán kertész rendelkezésére. Ilyenkor arra törekszik, hogy úgy tüntesse föl a kert, mintha az egy nagyobb, de fák és sziklák által elrejtett kert részlete volna. Ismét másik eljárásuk, hogy az előtérben nagyobb fákat alkalmaznak s hátrafelé mindig kisebbeket, mialtal a vázbeli távlatot igyekeznek utánózni és dicséretükre legyen mondva, a megvesztegetés legtöbbször sikerül is. Ez utóbbi fajtaú kertekbe rendesen nem is szoktak bemenni, mert legtöbbször alig nagyobbak, mint egy jó nagy szoba.

A tukiji városrészben van egy gyönyörű parkja a mikadónak, melynek egyrésze a japán kertészet legművészebb szépségeit tárja elének. Nagyon nehéz felsőbb ajánlólevél nélkül a bejutás e kertbe, melyben késő ősszel egy régimódi vadászatot szokott az udvar tartani vadruccákra. A park közepén egy nagyobbacska tó van, melyben egy egész sereg szelidített vadrucca tanyázik. A tóból több összekeskenyedő árokszerű öböl vezet ki. Ez öblök végénél egy-egy deszkaépület van, hol az állatokat etetni szokták.

Ha a felügyelő kopogtat az épület deszka-falán, a rucák fejvesztetten rohannak az étkezőhelyre. Ősszel a szelid rucákhoz számos vadrucca jön s ezek is megszokják egy pár nap alatt a keskeny árkokon az étkezőhöz való uszást.

Korán délelőtt szokott megjelenni e vadászatra az udvar, a meghívott vendégekkel. Mindenkinél egy jókora lepkehálószerű szerszám van. Az

kellett volna országos politikai helyzetünkben — és vezetése alatt vármegyénk, ez az elmaradott, szegény és kulturális téren utolsó helyen álló vármegye, a biztos fejlődés útjára lép. Ezt azonban sem mi, sem ő nem érthette meg, kinek pedig nemes ambíciója volt a vármegye főispáni székét azon elődeihez méltóan betölteni, kik hosszú évszázadon át a vármegye főispánjai sorában a legderekabbságot szolgáltatták.

Távozását mély sajnálattal, a felség kegyének őt ért megnyilatkozását igaz örömmel fogadjuk.

A hivatalos lap gróf Bethlen felmentése és kitüntetéséről következőket írja:

Magyar belügyminiszterem előterjesztésére Bethlen Pál grófot, Beszterce-Naszód és Szolnok-Doboka vármegyék főispánját ezen állásától saját kérelmére felmentem. Kelt Bécsben, 1906. évi február hó 5-én. Ferencz József s. k. Kristóffy József s. k.

A személyem körüli magyar minisztérium ideiglenes vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztésére Bethlen Pál grófnak, Beszterce-Naszód és Szolnok-Doboka vármegyék főispánjának, ezen állásától saját kérelmére történt felmentése alkalmából, hű és buzgó szolgálatai elismerésül, Szent-István rendem kiskeresztjét díjmentesen adományozom. Kelt Bécsben, 1906. évi február hó 5-én. Ferencz József s. k. Fejérváry Géza báró s. k.

— **Tisztelgés a főispánnál.** Gróf Bethlen Pál főispán felmentése és megérdemelt kitüntetése alkalmából a hó 10-én, a bethleni takarékpénztár igazgatósága és tisztikara Floth F. Adolf alelnök vezetése alatt tisztelgett ömeltóságánál. A küldöttség vezetője csinos beszéd keretében említette fel a gróf érdemeit, s mély érzésből fakadó, igaz szavakban fejezte ki a tisztelgők ragaszkodását. Bethlen Pál gróf a meghatottság hangján fejezte ki jóleső köszönetét.

Ugyanakkor és ez alkalomból a behleni ev. ref. egyházközség Gyárfás Albert ref. lelkész vezetése alatt tette tiszteletét főgondnoka és patronusa gróf Bethlen Pálnál.

— **Eljegyzés.** Deutsch Herman a dési központi szállító hivatal hivatalnoka február 11-én jegyet váltott Löw Lajos leányával Löw Mariskával.

— **Nőegyleti táncestély.** A „Dési jótékony nőegylet“ a szokásos hushagyó keddi táncestélyre erős mozgalmat indított. A mozgalom élénk visszhangra talált úgy a közönség, mint az ifjúság körében. Az egyesület fáradhatatlan vezetősége azt

örök megkopogtatják a deszkafalat, mire a ruczák rohannak az étel-vályukhoz. Most a legnagyobb csöndben az árkok szélére mennek és leguggolnak a bokrok mögé a vadászok. Az étkezésüket végzett ruczák szokásuk szerint visszaindulnak a tóba, ámde időközben egy csapó-zsilippel elzárják az árok kijáratát. A ruczák megzavarodva térnek vissza, majd fel akarnak szállani a levegőbe. Ekkor a két parton álló vadászok, mint a lepkeket, úgy fogják el a levegőben, esetleg visszaütik a víz színére s ottan borítják reá a hálót a ruczákra.

Pár száz állatot fognak így s ezek nagyrészt rögtön megölik, bőrét tollastól lehúzzák és szépen megsütve a parkban levő házban megvillásreggelizik.

Japán régi uralkodóinak legkedvenczebb szórakozásuk volt a vadászat. Udvari rendjükben évszázadokon keresztül benne volt az évszakok szerinti különféle vadra való vadászkirándulás. Mikor aztán a budha vallás elterjedt s az uralkodók is e hitre tértek, nem volt szabad többé állatot ölni. Hogy azonban kedvencz szórakozásuktól ne legyenek megfosztva, a papok kitalálták a virágvadászatot. Minden hónapban összegyűlt a nagy udvari kíséret, eleinte még lóra kapva, később csak gyalog mentek ki a mezőre virágot vadászni. Ez a kor volt az, mely a japán udvart és a nemességet leszoktatta a lóról, úgy, hogy ma már vissza kellett reá erőszakolni őket.

Erre a virágvadászatra emlékeztet némileg az őszi virágnézés. Mikor a chrysanthemum legszebb pompájukban vannak, az uralkodó egyik kertjében gyönyörű csoportokban ültetik el őket a kertészek.

Mint tavasszal a cseresznyevirág, úgy ősztől kezdve a chrysanthemum a szigetország lakóit ünnepi hangulatu kirándulásokra, sokszor messzi vidékekre is. Ez a virág az, mely az előkelő és pénzvillág embereit a legnagyobb áldozatok meg-

a szép és hazafias ezért tüzte maga elé, hogy báltermeinkben felújítja és visszahonosítja a szép, régi magyar táncokat, s kiküszöböli a most lábra kapott, s nekünk teljesen idegenszerű táncokat. A cél nemes, s e törekvést az ifjúság lelkes odaadással támogatja. A körmagyar ellejtésére eddig 20 pár jelentkezett, s remélhetőleg még vagy 10—15 pár táncost sikerülni fog összehozni. A körmagyart a városház nagytermében fogják gyakorolni f. hó 19-től kezdődőleg minden este 6 órától 8 óráig. A táncestély többi pontját most állítja össze a rendezőség Tüzes Karácsonné egyesületi elnöknő útmutatása mellett.

— **Halálozás.** Gönczy Gyuláné szül. Harsányi Juliánna folyó hó 13-án, 53 éves korában, házasságának 20-ik évében, éjjeli 11 órakor hosszas szenvedés után meghalt. Halálát Gönczy Gyula férje, özv. Gönczy Mihályné, mint szerető anyósa. Kováts Elek és neje, Gönczy Béla és neje, Gönczy Lajos, Gönczy Mihály és neje, mint sógor, illetve sógornői gyászolják.

— **A Dési Hitelbank r.-t.** Voith Gergely kir. tanácsos elnökleite alatt febr. hó 4-én tartotta XV. rendes közgyűlését nagyszámban egybegyűlt részvényesek jelenlétében. A közgyűlés igen rövid lefolyású volt, mivel a jelenvolt részvényesek a legteljesebb elismeréssel vették tudomásul az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentését, melyet közgyűlési határozattal emeltek. A felügyelő-bizottság tagjainak választása zárta be a közgyűlést. Megválasztottak: Barcsay Tamás, Biró Antal, Gálócsi Samu, Boros Ödön és Schwarcz Ármin. Voith Gergely elnök zárta be a közgyűlést, megköszönvén az érdeklődést a megjelent részvényeseknek. — A Hitelbank üzleti eredménye igen fényes volt. A részvények osztaléka 10%, mely felvehető a bank főpénztáránál, továbbá Kolozsvárt a Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank Erdély-részi Fiókosztályánál és Budapesten (IV., Esku-út 3.) Schwarcz Ármin és Társa bankcégnél 20 koronával.

A 95,237 korona 03 fillérnyi nyereség felosztásra vonatkozóan elhatározták, fordítottassék: a tartaléktőke növelésére az alapszabályszerű 10% = 9523 K 70 f helyett K 31,680; a tisztviselői nyugdíj-alap javára 2% = 1904 K 74 f helyett 6,843 03 K; jutalékokra az alapszabályok 35. §-ának c—h) pontjai alapján 25,714 K; jótékony adományokra 1,000 K; részvényesek 10% osztalékára 30,000 K. A bank minden üzletágában, az előző évekhez viszonyítva, nagymértű emelkedés mutatkozik, mi elsősorban az igazgatósági elnök Voith Gergely, Govrik Ferencz vezérigazgató és Fényes Sándor cégvezető érdeme.

— **Gyermek jelmez-bál Szamosújvárt.** A „Szamosújvári Dal-Zeneegylet“ és a „Szamosújvári Műkedvelő Társulat“ 1906. évi február hó 26-án

tételére sarkalja, hogy felülmulják egymást, ki tud szebbet és többet produkálni. És talán a legszegényebb japán napszámos háza sincs egy fadény nélkül, melyben egy-két szál kiku (a chrysanthemum japán neve) virágot ne találunk melyben ép oly nagy gyönyörűséget talál, s melyre ép oly büszke, mint a gazdag az ő 100 vagy 1000 virágtövére. Talán e nagy előszeretettel az oka, hogy a 16 levelű kiku virág lett az állam czimere, vagy pedig megfordítva? Isten tudja, de hogy nem egyedül a japánság az, mely e virágot annyira szereti, példa reá, hogy a székely asszony az ő katika virágát, az őszi rózsát, is ép olyan becsben tartja, mint a japán az ő eredetileg azonos kikuját.

1903 október hónapjában volt a Kikujaparkban egy kiku-kiállítás; japán legszebb példányai voltak itt összehordva. Minden elképzelhető szín és színárnyalat szerepelt itt. A szinte koromfekete barnától elkezdve a hófehérig, a piros, viola, lila, rózsaszínt, sárga, kék, ibolya, sőt a zöld szín is — mint legújabb vívmány — tanuszkodtak a kiku-kertésznek nagyszerű voltáról. De nemcsak a virágok színe, azoknak alakja és nagysága is bámulatot kelt. Tányérnagyságu egyetlen virág állott egy-egy tövön, fillér nagyságu ezek a másikon. A szirmuk is változatos, csipkések, egyenesen állók, hosszú keskeny hegyes végűek, kigyózó 10 cm. hosszúak váltakoztak egymással néha ugyanegy virágtövön. Itt láttam először a trónörökös is gyalog egész családjával. Kiszállottak kocsijukból és a nép közé vegyülve nézték végig a kiállított virágokat.

De elég erről annyi. A virág megszemélyesítésnél a költők ezerféle szép hasonlattal élnek, s a nők neve rendszeren egy-egy virágnév az életben is. Az egész nemzet előtt a cseresznyevirág a nőt, a szilvavirág a férfit jelenti.

(Folyt. köv.)

a „Vigadó“ összes termeiben saját pénztáraik javára gyermek jelmez-bállal egybekötött zártkörű táncestélyt rendeznek.

— **A bethleni Takarékpénztár r.-t.** folyó hó 11-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, gróf Bethlen Pál elnökleite alatt. A jelen volt részvényesek a meglegedés azon tudatával távoztak, hogy az intézet vezetése, felügyelete a legjobb kezekben van. Az intézet igazgatóságának és felügyelő-bizottságának a közgyűlésen jelen volt tagjait gróf Bethlen Pál elnök látta szívesen ebédre vendégszerető házában. Megjelentek: Floth F. Adolf alelnök, Dr. Wachsmann Ede vezérigazgató, Nagy György, Bárdy Géza, Gyárfás Albert igazgatósági tagok; Gajzágó Vilmos, Hye Jenő felügyelő-bizottsági tagok.

— **Menyasszonyrablás.** A lovagkor idejébe illő esemény történt a napokban Kecskés községben. Pap György kecskési lakosnak leánya a polgári házasság megkötése végett, a vőlegénnyel és tanúkkal a község házához ment, semmi rosszat sem sejtve. Az uton azonban a leánynak egy régi kedvese, ki többször el lett utasítva, 12-ed magával megtámadta a násznépet, a menyasszonyt a szánból kiemelték és — minden tiltakozása dacára — magukkal vitték. A leányrablók botokkal és vasvillákkal voltak felfegyverkezve s így senki sem mert nekik ellenszegülni. A káros vőlegény sava panasolta el az esetet a község házában. A vizsgálat folyamatban van.

— **Táncestély Szurdukon.** A szurduki Olvasókör február hó 24-én, Szurdukon, az állami iskola és óvoda tantermeiben, saját pénztára javára, másorral egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. A műsor következő: Az „Urania“ budapesti tudományos egyesülettől kikölcsönzött képekben felolvasás mellett bemutatásra kerül: 1. Budapest, 2. Az ősemlék, 3. Babylon és a biblia.

— **Táncestély Kékesen.** Kékes és vidéke intelligenciája február hó 17-én Kékesen, az állami iskola épületében az állami iskolába járó szegény tanulók segélyezésére zártkörű táncvizsgalmat rendez. A rendezőség élén Debreczeny Dénes főszolgabíró, Karácsony Sándor nagybirtokos, Veress Ferencz kir. bíró védnökök; Csath Endre kir. aljbíró, elnök; Almási Samu tb. főszolgabíró, ellenőr és Bartha István körjegyző, pénztárnok állanak.

— **Táncestély Pulyonban.** A pulyoni ifjúsági egyesület folyó év és hó 25-én az állami iskolában dalestélyvel egybekötött jótékony célú kosaras táncmulatságot rendez Biró János elnökleite alatt. A táncestélyt hangverseny előzi meg, melynek műsora ez: 1. „Hymnus“. Éneklő az ifjúsági dalegylet. 2. „A falusi kisleány Pesten“. Czuczortól. Szavalja: Fodor Ilona. 3. „Mármorosán“. Petőfi Sándortól. Szavalja: Fodor András. 4. Nép dal. Éneklő az ifjúsági dalegylet. 5. „A fehér ruhás leány“. Komócsi Józseftől. Szavalja: Varró Márta. 6. „Riadó“. Czuczortól. Szavalja: Terebesi János. 7. „Egy baleset“. Dialog. Előadják: Varró Anna és Juhász István.

— **Az iskolák az embermentés szolgálatában.** Néhány hete alig van hazánkban középiskolája, melyben ne beszélne a tudóvesz borzalmas pusztításáról és arról, hogy a társadalomnak mily nagy szerepe van a baj enyhítése munkájában. A fogékony ifjúság lelkét így nyerek meg derék tanáraink annak az eszmének, hogy ők is az embermentés szolgálatába állanak és növelni fogják az embermentés alapját. A József kir. herczeg szanatorium egyesület hívására az ország ötven-nolc tanintézetében rendeznek koncertet, felolvasást s tízenkét intézet már be is küldötte az alapnak bevételét. Mi ezt nemcsak az emberbaráti szép cél, de nevelési szempontból is fontosnak tartjuk és elvárjuk tanintézeteink vezetőségétől, hogy az országos küzdelemben kiveszi ő is részét, a ki teheti koronákkal, a ki teheti fillérekkel. De közönnnyel nem szabad fogadni ezt az istennek tetsző szép szándékot.

— **Nyilvános köszönet és elszámolás.** A Konfirmáltak Egyesületének Désen 1906. év február hó 4-én tartott alakuló közgyűlésén Szilágyi László tűzkárt szenvedett dési polgárnak segélyezésére a következő adományok folytak be: özv. Szörtsey Elekné, Darkó Viktorné, özv. András Mártonné, Krémer Amália, Maléter Gizi, Zavaezki Lina, Barcza Józsefné, Jakab Károlyné, Kecskés Dávidné, Hillebrand Ferenczné, Teleki Endre, Nik Ferenczné, Vékony Ferencz, özv. Veszprémi Ferenczné, ifj. Weber Jánosné, Szolga Józsefné, Basa Zulejka 2—2 kor. Debreczeny István, Németh Ilonka, Oláh Samuné, Dukszard Boriska, Fodor Iza, Darvas hadnagy, Kiss Ilonka, özv. Vass Antalné, Etédi Sándorné, Dózsa Károlyné, Veress Dezsóné, Enyedi Sándor, Gecse Anka, Szabó Ilona, Nagy Izsákné, özv. Novák Péterné, Mező Nina, Mező Ninuska, özv. Szilasi Gáborné, Tóth Izabella, Márton Pálné, Kádár Sándorné, Szócs Balázsne, Góczy Károly, N. N., Székely Juliska, Nán Ilona, Király Józsefné, Várhelyi Boldizsárné, Ilyés Sámuelné Kécskei Juli, Pongrácz A. né 1—1 kor., Kiss Rozina 50 fill., Dálnoky Sándorné 30 fill., X. Y. 40 fill., Mező József 40 fill., Kécskei Sándorné 60 fill., Mátis Sándorné Kiss

Teréz 40 fill., Maklári György 50 fill., özv. Tóth Lajosné 50 fill., Holló Berta 40 fill., Görgényi Lajosné 60 fill., N. N. 60 fill., Balázs Károly timár 5 kor., Tüzes Karácsonné 3 kor., Szilágyi Józsefné 40 fill., összesen 78 kor. 60 fill. Midőn ezen adományokról nyilvánosan elszámolok, kedves kötelességemnek tartom úgy egyesületünknek, mint segélyezett testvérünknek nevében a kegyes adományokért hálás köszönetet mondani. Dés, 1906. év február hó 6 án. Nik Ferenczné elnök. Holstein Mária titkár.

— **Nyugtázás.** A szegénység, a nyomorúság legalsóbb fokán élő szülők s gyermekeik nevében leghalásabb köszönetet mondunk, azon nemeslelkű adakozóknak, kiknek jószívűségéből a kaczkói állami iskolába járó 20 tanuló a legszükségesebb ruhaneművel, lábbelivel, olvasókönyvekkel, palatáblával és írószerekkel ellátott. E nemes lelkű adakozók a következők: Báró Inezedy Samu 40 kor., Voith Gergely 20 kor., Székely Gyula mérnök 16 koronát. Ezzel egyidejűleg köszönettel nyugtázzuk az állami óvodában megtartott karácsonyfa ünnepély javára tett szíves adományokat is. Báró Inezedy Samu 20 kor., Voith Gergelyné 10 kor., kaczkói hitelszövetkezet 10 kor., ifj. Szalay Ádámné 2 kor., dési Hitelbank részvénytársaság 5 kor., Vajda Dénes 1 kor., Vajda József 60 fillér.

NYILT-TÉR.

Válasz Szóts Mihály urnak.

A „Dési Hírlap“ ez évi 6-ik számában professor úr azon „alapos“ gyanujának ad kifejezést, hogy „Hol az Igazság?“ című cikket elejétől végig én irtam, mert a kézirat én tölem ered. Ezen alapos gyanujából én meg arra a következtetésre jutottam, hogy „újságíró“ létére nincs tisztában a szerzői jog felelősségének elvével, mely szerint bármely cikk szerzőségét nem a kézirat írása, hanem az érte felelősséget vállaló személy adja meg. Mert ha nem így volna, úgy a legkiválóbb írókat is, az ön „alapos“ gyanuja alapján plágiummal, vagy idegen tollakkal való ékeskedéssel lehetne vádolni. Jelen esetben azonban az ön „alapos“ gyanuja nélkülözi még a jóhiszeműség látszatát is, mert a „Szolnok-Doboka“ utolsó számában közzétett „Nyilatkozat“-om ezen gyanuját eloszlathatta volna. Fölteve, de meg nem engedve, hogy ön a „Szolnok-Doboka“-ban megjelent s gyanuját fagy-pont alá hűtő nyilatkozatom nem olvasta volna, úgy még ez esetben sem mentheti „alapos“ gyanuja roszhiszeműségét, mert hasonló nyilatkozatot küldöttem be a „Dési Hírlap“-nak is, melyet ön „több ok miatt“ jónak látott nem közölni.

Itt álljunk meg egy percze. Mint a „D. H.“-nak hosszú időn át belső munkatársa, joggal vártam, hogy nyílttéri cikkemnek helyet ad. Ezt az igazság érdekében is vártam volna. De — sajnos — úgy látom, hogy Ön „újságíró“ létére még azt sem tudja, hogy ilyenemű felszólalásoknak a hírlapi tisztesség elvénél fogva is, helyet szorítani kötelesség. Ép ezért eljárását nem illetem a megfelelő jelzővel, csak megvilágítani volt czélom.

De apropos! Micsoda czimen és mi jognál fogva gyakorol ön „újságíró“ úr ilyen izetlen módon cenzurát a „D. H.“ kéziratai felett. Tudvalevőleg a magas minisztérium — nem tudom mi okból, — de sejttem... önnel szemben a sutor ne ultra... elvét alkalmazta. Professor úr! Önnek a „D. H.“ dicsfényével övezett homlokzatáról a névtelenség vastag sötétségébe kellett távoznia? De talán tévedek?! A minisztérium rendelete — tudtommal — egy szőlött, hogy önt az újságyszerkesztés veszedelmes mesterségétől bizonytalan időre vesztégár alá helyezi. Ön pedig kénytelen-kelletlen engedve a „magas“ minisztérium rendeletének, leszáll a vezető polczról s beszégetik titokban a színjáték rendezőjének, de oly ügyetlenül, hogy mindig a színpadon marad, jóllehet a kordinát már rég felhúzták. Vigyázzon k. professor uram, mert a magas minisztérium atyai gondoskodása s a sajtószabadság védelmére irányuló figyelmessége egy újabb leíratot talál önhöz intézni s akkor arra nem fog lehetni „alapos“ gyanuokok alapján feleletezni.

De igen tisztelt Kőrösy direktor uram! Azt a szerény kérdést bátorodom Önhöz intézni, vajjon a „magas“ minisztérium rendeletei csak arra valók, hogy az igazgatói irattár számát növeljék, vagy arra, hogy azok végre is hajtassanak?

*

Végigolvastam figyelmesen válaszát, mely nem egyéb szálnalmas mentegetődzésnél, s egyedüli slagerre a cikk szerzőségének velem való gyanúsítása. Ertem már kis hamis, azért nem jöhetett az én nyílttéri cikkem, mert slagerre volt szüksége s ezért én meg is bocsátok önnek.

De mivel — alapos gyanuja szerint — a cikk szerzője én vagyok, hát egy megjegyzésre válaszolok is. Satirikus göggel vágja oda a főkapitány urhoz, hogy a „sokak által irigylet, kellemes tanári helyzetet más is megszerezheti magának. Hisz nem kell ahoz egyéb, tisztelt főkapitány úr, csak egy kis tanulás, érettségi vizsga, négy egyetemi év, alap-, szak- és pedagógiai vizsga.“

Kedves professor úr, ez még semmi! Én már olyat is ismertm, ki érettségit tett, alap-, szak- és pedagógiai vizsgát tett, sőt — jól figyeljen — egy nehánszor sikeres eredménnyel *pótvizsgázott* s még sem lett belőle egyéb, csak „klassika filologus professor.“

A dolog érdemi részére nem válaszolhatok, mert míg egyrészt nem tartozik reám, másrészt a főkapitány úr érveinek súlya alatt, ön csak sebzett verébként vergődik.

Nem vagyok próféta, kedves professor úr, de az ön „alapos“ gyanúsításai alapján nagy megadással várom a legközelebbi „alapos“ gyanuját, hogy ezt a cikket meg nem én, hanem a főkapitány úr irta.

Bizony-bizony professor úr, elmondhatom önre: si tacuisses, philosophus mansisses. De hiszen ezt önnek tudnia kellett volna, mert ön „klassika filologus professor!“

Klein Miksa
joghallgató.

Egy válasz.

Az alábbi sorokat kaptuk:

Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

A D. H. régi munkatársa vagyok, mint ilyen sérelem esett rajtam. Biztam az illetékes urak lojalitásában és az alábbi két levelet intéztem hozzájuk, hogy elégtételt kapjak azon közönség előtt, mely előtt sérelmem történt. Elégtételt nem kaptam és így itt vagyok saját reputációm érdekében kénytelen a közönség elé lépni, közreadván szóról-szóra a két levelet.

Méltóságos Gróf Wass György urnak

Désen.

Méltóságos Uram!

Karácsonykor mutattam György tanárnak egy kis cikket s ő elkérte azt a „Dési Hírlap“ számára. A felvetett eszme vitává fejlődött, melyben igyekeztem álláspontomat megvédeni. A lap tegnap megjelent számában Szóts tanár zárszóval él, kijelentve, hogy: „a vitát bezártnak tekintjük és erre nézve nem fogadunk el többé semminemű közleményt.“

Az általánosan divó irodalmi szokások szerint engem mint megtámadottat illet meg a zárszó. Azonban e jogomat nem említém, ha Szóts tanár szükségesnek nem találta volna bíraskodni — olympusi felsőbbsséggel anélkül, hogy valaki arra felkérte volna. Nem tudom ugyan fogadott vagy fogadatlan prókátora-é Brüllnek. Mint említettem — nem én küldtem be a cikket, — hanem elkérték azt tőlem.

Nem nekem tett a „Dési Hírlap“ szolgálatot cikkek közlésére — ellenkezőleg, én fáradtam a „Dési Hírlap“ érdekében.

Ilyen viszonyok között megbocsáthatatlan eljárásnak tekintem, — hogy a lap egyik belső munkatársa csuffá tegyen.

A szerkesztőnek minden lapnál jogában áll kijelenteni a támadott fel zárszavának bemutatásakor, hogy a vitát befejezettnek tekintti, — de hogy azok, kik egy cikket elfogadnak anélkül, hogy előzetesen kijelentenék, hogy az nézetükkel homlokegyenest ellenkezik, — azt azután lerántsák s egyszersmind szájkosarat kössenek szerzőjére — hallatlan eljárás.

Szóts tanár már múlt év végével kijelentette, hogy megválna a laptól, — minő jognál fogva usurálja tehát a szerkesztői jogokat?

Én sérelmemmel méltóságodhoz fordulok s méltányosságától, lovagiasságától elégtételt várok.

*

Tekintetes György Zsigmond tanár urnak

Désen.

Igen tisztelt Uram!

Karácsonykor egy kis cikket mutattam önnek s ön szerint a „Dési Hírlap“ belmunkatársa elkérte azt tőlem közlés végett.

Én ismervé, vagyis megbízva vélt barátságos indulatában, átadtam azt önnek. Cikkekben semmi sem foglaltatott, a mi vitát provokálhatott volna. Midőn mégis megtámadtak, védekeztem tőlem lehetőleg s védekezni tovább is — ha ön szóróistól-bőrsztől ki nem szolgáltat egy kollégájának — a ki anélkül, hogy a vitában része volna, vagy ellenérvekkel támadna, egyszerűen ledorongol s páratlan elbizakodottsággal még a szót is megvonja tőlem.

Én öntől ezért komoly elégtételt várok. Ha tudta, hogy befolyása a lapnál oly semmis, hogy ily bánásmódban részesítik az ön által bevezetett munkást, — nem kellett volna cikkemet elkérnie.

S most, hogy kollégája pökhendiségével csuffá tesz — öntől kérek és várok orvoslást.

*

Nincs sok hozzátenni valóm. Szóts urat, mint teljhatalmu szót adó és megvonó bírót el nem ismerhetem. Mint vitatkozó ellenfelet szívesen. Sőt azonnal is kész volnék a vitára, felfogásat ezekről a dolgokról nagyon jól ismerem, az ő karácsonyi, husvéti és egyéb szent cikkeiből. Az ő saját módszere szerint én is czáfolhatnék olyan cikkeket, a melyek nem hozzám voltak intézve. De ez felesleges; nagyon jól elvégzi egy jó barátom, aki épen e tárgyban nagyon kapóra az alábbi fejtegetéseket küldte be hozzám. Szóljon ez helyettem.

Igen tisztelt Uram!

Fiam pályaválasztás előtt áll. Tehetséges, de kifejezett hajlama egyik pályára sincs. Ő klassika filológiával akarna foglalkozni, de véletlenül olvastam Szóts Mihály klassika filologus professor „Karácsony“ című cikkét a „D. H.“ 1904 decz. 24-iki számában s ott azt írja többek között:

„Krisztus születésével nagy átalakuláson ment keresztül az egész világ. Az emberi tudatlanság árnyai kevesbednek.“

Mondom fiamnak, csak nem választasz tudományt, mely azon kort idézi fel emléktünkben, melyben a „tudatlanság árnyai borítják az egész világot?“ Hiszen így a tudatlanságot terjesztenéd.

Van ugyan egy barátom, a ki azt állítja, hogy tudásunk, civilizációnk a görögöktől, rómaiaktól, zsidóktól ered, hogy minden művészetben a görögök, jogfelfogásokban a rómaiak, erkölcsben a zsidók mestereink s hogy Krisztus csakis a hitet, de nem a tudást befolyásolta — de hát mit számít az én barátom — az nem tanult, annak nincs érettségi vizsgája, négy egyetemi éve, szak- és pedagógiai vizsgája!

Gondoltam arra is, hogy fiamat ügyvéddé képeztetem. De hát ugyanott azt írja Szóts Mihály klasszika filologus professor, hogy: „Krisztus fel-léptével megszűnt egyesek kiváltságos helyzete s úgy az államban, mint a társadalomban az egyéni képesség és erkölcsi jellemtisztaság kezdett érvényesülni. Az egész emberiséget egy magasztos eszme, a krisztusi szeretet hatotta át, melynek világánál egyik a másikat minden ajk és felekezeti különbség nélkül, mint egyént és embertársát becsüli és szereti.“

Ha az emberek már 2000 év óta becsülik és szeretik egymást — akkor megszűnt régen minden per-patvar és fiam mint ügyvéd éhen halhat!

Barátom ugyan azt mondja, hogy több ma a pör, mint valaha, hogy az emberek szeretnék ma is egymást egy kanál vízben megölni s hogy az emberiség nagy többsége nem is keresztény — de hogyne kételkedném szavaiban, mikor nincs szak- és pedagógiai vizsgája, egyetlen egyetemi éve sem, érettségi vizsgája s még csak nem is tanult!

Nem tudná nekem megmondani, hogy a tudós klasszika filologus professor honnan szerezte be adatait s nem volna-e szíves megtudakolni, hogy a professor nem fogadná-e meg fiamat „barát“-nak? Így talán az is okulna s pályához jutna.

Egy gondterhelt apa.

*

A szerkesztő urnak legmélyebb tisztelettel kész szolgálja

Héber.

Dunky fivérek

kolozsvári cs. és kir. udvari fényképészek

a felső-sétatéren levő műtermökben
Désen

1906 február hó 18-án és 19-én

délelőtt 9—1-ig és délután 2—5-ig

fényképfelvételeket eszközölnek.

Kiadja a szerkesztőség.

Sz. 1189—1906. D. V. T.

Árlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a gypmesteri telepen szükségelt épületek elkészítésére folyó 1906. évi február 23-án d. e. 9 órakor a városháza nagytermében nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek, tervek és költségvetések hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1906 február 7-én tartott üléséből.

Ilosvay Jenő,
polgármester.

Losonczy István,
főjegyző.

Meghívó.

A „Kékesi Takarékpénztár Részvénytársaság“ évi rendes közgyűlését 1906. évi márczius hó 17-én d. e. 10 órakor üzleti helyiségében tartja meg.

T Á R G Y A K:

1. Az igazgatóság előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság jelentésével az 1905. évi zárszámadások megvizsgálása tárgyában, ezek alapján a nyeresemény felosztására vonatkozó javaslat tárgyalása és a felmentvény megadása. 2. Felügyelő-bizottsági tagok választása. 3. Egy igazgatósági tag

választása. 4. Kellő időben benyújtandó indítványok tárgyalása. Ezen közgyűlésre a részvényesek, tekintettel az alapszabályok 22. §-ára, tisztelettel meghívottnak. Kékesen, 1906 február hó 7-én.

Az igazgatóság.

A Kékesi Takarékpénztár

igazgatóságának jelentése és XIV. évi zárszámadása
1905. évi december hó 31-én.

Az igazgatóság jelentése az 1905. évről.

Tisztelt Közgyűlés! A kékesi takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága a lefolyt 1905. évről, midőn zárszámadását a tisztelt közgyűlésnek elfogadás és jóváhagyás végett tisztelettel mellékelve bemutatja, az intézet forgalmáról a következő főbb adatokat terjeszti elő:

I. Általános forgalom. 1904. év decz. 31-én ájtött pénztári maradvány 1291 K 86 f, 1905. decz. 31-ig bevettünk 269,332 K 69 f, 1905. decz. 31-ig kiadtunk 262,803 K 64 f, 1905. decz. 31-én pénztári maradvány 7820 K 94 f, összesen 541,249 K 13 f.

II. Betétek. 1904. év december 31-én ájtött 144,277 K 64 f, 1905. év decz. 31-ig betettek 57,238 K 69 f, 1905. év. decz. 31-ig tőkésítettünk 6644 K 77 f, összesen 208,161 K 10 f. 1905 decz. 31-ig visszafizettünk 70,999 K 76 f, marad 137,161 K 34 f.

III. Váltók. 1904. évi december 31-én ájtött 31,393 K, 1905. év decz. 31-ig kiadtunk 80,618 K, összesen 112,011 K, 1905 decz. 31-ig visszafizetve 76,038 K, marad 35,973 K.

IV. Kötvények. 1904. év decz. 31-én ájtött 225,915 K 90 f, 1905 decz. 31-ig kiadtunk 79,286 K, összesen 305,201 K 90 f, 1905 decz. 31-ig visszafizetve 33,224 K 52 f, marad 271,977 K 38 f.

V. Teher. 1904. év december 31-én ájtött 44,909 K, 1905 decz. 31-ig felvettünk 75,132 K, 1905 december 31-ig kamat 4678 K 52 f, együtt

124,719 K 52 f, 1905 decz. 31-ig visszafizettünk 19,461 K 52 f, marad 105,258 K.

VI. Nyereség. a) Áthozat 1904. évről 500 K. b) Folyó évi nyereség 7952 K 72 f, összesen 8452 K 72 f. Ezen kimutatott nyereség felosztását illetőleg javasoljuk, hogy adassék. 1. Tartalékalapnak alapszab. szerint 5% 422 K 60 f, önként megajánlva 72 f, együtt 423 K 32 f. 2. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jutaléka 14% 1183 K 28 f. 3. Tisztviselők jutaléka 4% 338 K 08 f. 4. Ügyésznek 1% 84 K 52 f. 5. Jótékonycizéla 1% 84 K 52 f. 6. Jutalmazásokra: a) vezérigazgatónak 300 K, b) pénztárosnak 300 K, d) szolgának 50 K. 7. Átviendő a jövő év javára 1000 K. 8. Osztalékok 400 drb részvény közt részvényenkint 8 K, azaz 8% 3200 K. 9. Leírásokra 1189 K. Összesen 8452 K 72 f. Ezen jelentésünk elfogadását és az 1905. évről felmentésünket kérve, maradtunk teljes tisztelettel. Kékes, 1906 február 7-én. Temesváry Gerő ig. elnök s. k. Karácsonyi Sándor ig. tag s. k. Szegedy Károly ig. tag s. k. Rácz Béla ig. tag s. k. Debreczeny Dénes ig. tag, vezérigazgató s. k.

A felügyelő-bizottság jelentése az 1905. évről.

Tisztelt Közgyűlés! Az 1875. évi kereskedelmi törvény rendelkezéséhez képest intézetünk ügymenetét figyelemmel kísértük; az elénk terjesztett 1905. évi zárszámadást tételtől-tételre megvizsgáltuk s azt a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek és számtanilag helyesnek találtuk. Az igazgatóságnak a kimutatott 8452 K 72 f nyereség felosztására vonatkozó javaslatát magunkévá tettük és elfogadásra a tisztelt közgyűlésnek is úgy az igazgatóság, mint bizottságunk részére a felmentvény megadásának kérésével ajánljuk. Kékes, 1906 febr. 11-én. Esztégár László f. b. elnök s. k. Ajtay István f. b. tag s. k. Ajtay Ákos f. b. tag s. k.

A kékesi takarékpénztár részvénytársaság mérleg-számlája 1905 decz. hó 31-én. Vagyon:

1. 1905 decz. 31-én pénztári maradvány 7820 K 94 f. 2. Váltók 35,973 K. 3. Kötvények: a) jelzálogos 178,570 K, b) kezесített 93,407 K 38 f, összesen 315,771 K 32 f. Teher: 1. Részvény alaptőke 40,000 K. 2. Tartalékalap 23,286 K 17 f. 3. Betétek és kamatok 137,161 K 34 f. 4. Hitelezők 105,258 K. 5. Fel nem vett osztalék 320 K. 6. Nyreség áthozatal a múlt évről 500 K. Folyó évi 7952 K 72 f. Összesen 315,771 K 32 f. Kékesen, 1905 december hó 31-én. Temesváry Gerő ig. elnök s. k. Karácsony Sándor ig. tag s. k. Szegedy Károly ig. tag s. k. Rácz Béla ig. tag s. k. Debreczeny Dénes ig. tag vezérigazgató, Bartha István pénztáros, Pünkösti Lajos h. könyvvezető.

Megvizsgáltuk és helyesnek találtuk február hó 11-én. Esztégár László f. b. elnök s. k. Ajtay István f. b. tag s. k. Ajtay Ákos f. b. tag s. k.

A kékesi takarékpénztár részvénytársaság nyereség-veszteség számlája 1905 decz. hó 31-én. Tartozik: 1. Tartalékalap kamat 1108 K 85 f. 2. Betéti és folyó kamatok 6951 K 45 f. 3. Tiszti fizetés 2520 K. 4. Házbér 320 K. 5. Üzleti költség 419 K 54 f. 6. Betéti kamatadó 1039 K 59 f. 7. Állami adó 1333 K 21 f. 8. Községi pótagó 473 K 28 f. 9. Iskolai pótagó 101 K 69 f. 10. Vármegyei útagó 28 K 30 f. 11. Nyereség áthozat 1904. évről 500 K. 12. Nyereség a folyó évről 7952 K 72 f. Összesen 22,748 K 63 f. Követel: 1. Nyereség áthozatal 1904. évről 500 K. 2. Kamat 18,497 K 82 f. 3. Illeték 3750 K 81 f. Összesen 22,748 K 63 f. Kékesen, 1905. decz. hó 31-én. Temesváry Gerő ig. elnök s. k. Debreczeny Dénes ig. tag, vezérigazgató s. k. Karácsony Sándor ig. tag s. k. Szegedy Károly ig. tag s. k. Rácz Béla ig. tag s. k. Bartha István pénztáros s. k. Pünkösti Lajos könyvvezető s. k.

Megvizsgáltuk és helyesnek találtuk 1906 febr. hó 11-én Esztégár László f. b. elnök s. k. Ajtay István f. b. tag s. k. Ajtay Ákos f. b. tag s. k.

Meghívó

a „Mezőgazdasági Népbank“ részvénytársaság

1906. év márczius hó II. napján d. e. II óraker

Betlenben, a saját helyiségében tartandó.

III. rendes évi közgyűlésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki jelentés és a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldendő bizottság.

2. A jogos szavazatok megállapítása céljából a részvények számbavételére kiküldött bizottság jelentése.*

3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.

4. Elnök és két igazgatósági tag választása.

5. Az alapszabályok 8. §-ának megváltoztatása.

Az Igazgatóság.

* Az alapszabályok 9. §-a értelmében csak azon részvényes bir szavazati joggal, kinek részvénye le nem járt szelvényeivel együtt a közgyűlést megelőzően legalább 48 órával a társaság pénztáránál letéttetett.

VAGYON.				Mérleg-számla.				TEHER.			
Pénzmaradvány			7101	18	Részvénytőke			100000	—		
Váltótárca*			600885	16	Tartaléktőke*			4000	—		
Jelzálog kölcsönök			7962	—	Betétek			177986	50		
Kötelezvénykölcsönök			6396	—	Visszleszámítás			338115	01		
Előleg			710	—	Fizetetlen betétagó			396	78		
Óvásdíjak			32	20	Fizetetlen adó			400	—		
Felszerelés	5278	81			Átmeneti kamat előre bevett váltótagmat			6521	42		
ebből leírás	278	81	5000	—	Nyereségáthozat mult évről	238	—				
Értékpapir	5239	90			Folyó évi tiszta nyereség	16835	73	17073	73		
ebből leírás	239	90	5000	—							
Folyó számla			9329	04							
Átmeneti kamatok előre fizetett visszleszámítolási %			2077	86							
			644493	44				644493	44		
* Jelzálogilag biztosítva ebből			70000	—				10000	—		

TARTOZIK.				Nyereség- és veszteség-számla.				KÖVETEL.			
Betétkamat			6755	13	Váltótagmat	53715	20				
Betétkamat adó			674	44	ebből a jövő évet illeti	6521	42	47193	78		
Visszleszámítolási kamat	15692	01			Jelzálogtagmat			530	—		
ebből a jövő évet terheli	2077	86	13614	15	Kötelezvénytagmat			549	90		
Fizetések			6560	08	Előlegtagmat			24	20		
Házbér			667	50	Nyereségáthozat mult évről			238	—		
Adók			725	40							
Kezelési költség			1947	55							
Felszerelésből leírás			278	81							
Értékpapirból leírás			239	09							
Tiszta nyereség			17073	73							
			48535	88				48535	88		

Betlen, 1905. év december hó 31-én.

Nik Ferencz s. k.
pénztárnok.

Amirás Kajetan s. k.
igazgató.

Reiter Lajos s. k.
könyvelő.

Lázár János s. k.

Desbordes Ernő s. k.

AZ IGAZGATÓSÁG:

Bárany Márton s. k.
igazgatósági elnök.

Áján Lukács s. k.

Haragay Emánuel s. k.

Bárany Bálint s. k.

Kronenfeld Ernő s. k.

Groszmann Bernát s. k.

Dr. Vajda Lipót s. k.

Jelen mérleget az üzleti főkönyvvel és segédkönyvekkel összehasonlítva megvizsgáltuk és helyesnek találtuk.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Rosenberg Zsigmond s. k.

Mathias János s. k.
felügyelő-bizottsági elnök.

Esztégár Antal s. k.

Czetz Lukács s. k.

Páll Kristóf s. k.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dés 1906.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.